

Til Paaske.

Fikse Ting i
Chokolade til
Paaske
Restorffs Bageri.

har formaet Hedeselskabet at vise sin Aktivitet vedrørende Plantagen. Plantagen, det skal man jo delvis takke Hedeselskabet for, det er rigtigt nok. Men det jeg finder beklageligt er, at der endnu ikke er anlagt nogen Spadservej for Publikum, saaledes at man ikke alene kan fryde sig over at se ind paa Plantagen, men ogsaa kan finde en Nydelse ved at vanke om blandt Træerne. Dette maatte være en Opgave, der er værdig at løse inden ret længe, og saa naturligvis, hvad man fra alle Sider ønsker, gøre Plantagen tilgængelig for spadserende. For, kan Plantagen ikke aabnes for Publikum, ja saa er alt onsdøst med Plantagen, og man har ingen Grund til at støtte den fra offentlig Side.

Publik.

Svimjingarhyllur í Gundadali.

Nákrir svimjingar hígani hava seinasta sunnudag verið uppi í Gundadali, og kunnað um líkindini til at fáa gjørt ein hóskandi svimjingarhyllur har uppi í ánni. Teir samdust um eitt nýttandi pláss, nakað omanvert leikvöllin niðjan móti heyggi-unum.

Kommunan eigur jú Gundadal, so ikki skuldi verið ringt at fingið fatur á hesum plássi. Ætlast nú at senda listar rundt fyri at savna inn pening, at gera svimjingarhylin fyri, og at býarstjórnin skoytur aftur í endan, er einki at ivast í.

Kanska vil so kortini fáa ein svimjingarhyll, sum ovleingi hevur verið saknaður.

Úr Íslandi

frættist, at umframt »Queen Victoria«, ið fingið hevur 16.500, hevur »Godthaab« 22.500 og »Agnes Louise« 17.000. Tað tykist at verða veiðu-vár í Íslandi — men í Føroyum letur til at vera sørt.

Uppdyrkanin.

Tað verður mangan sagt við ungdomin, at hann heldur søplar tíðina burtur, tá ið hann ikki er í beinleiðis peningavinnandi arbeiði, heldur enn at gera okkurt annað samfundsgavnlígt arbeiði, ið ikki beinvegis gevur silvur ella nikkul í hendurnar. Og her verður ofta skotið uppá, at teir skulu velja. Men her stóðgar alt, ið tað er ikki bert at siga »veljið!«. Tað skal fáast nakað til at velja í. Menn hava í mong ár roynt at fáa tókur á einum træðarstykki, men illa gongst. Ein góður arbeiðsvetur fer um hundrað bak fyri og annar eftir, ultan at svar fæst frá teim, ið heitt er á, og enn minni boð um, at træðarstykkið nú er til taks.

Má hetta haldast at vera heilt skilaleyst. Ti av teirri ársok, at menn ikki fáa tókur á einum stykki at velja í, so verður samfelagið at sviða fyri tað, ti sam-

fundið missur á henda hátt eina nógv av virði, ið skapast kann av annars virkuleysum hondum. Nei, klikki ikki ungdomin fyri tað, at han gongur og melur fyri einki. Gerið nakað fyri hann, tað er tað fyrsta. Latíð teir ungu sleppa at seta hakan í okkara korgu jørð, og fáa hana til at geva nakað. Alt, ið kemur undir kultur av okkara korgu hagarjød, er ein stórur vinningur fyri okkara samfund, læsið ikki fyri uppdyrkingini, og latíð ikki ungdomin ganga og biða vetur eftir vetur eftir svári. Slepp honum fram- at til virðisskapandi starv.

Gamal Havnarmaður.

3000 kr.

Landsnevndin sigir seg at hava 3000 kr., ið ætlaðar eru til ferðastyrk til menn, ið fegjur vilja gera eina landsgangliga ferð til Spánialands á framsýningini í Barcelona.

Umsoðnir at fáa ferðastyrk av hesum 3000 krónum mega verða sendar til landsnevndina innan 24. mars.

Lýsingar

VAREHUSET

Publikums Opmærksomhed henledes paa Forretningen i Trøndargøta (Anna Degns tidligere Ejendom), hvor De kan købe alle almindelige Købmandsvarer, gode og billige. — Varerne sendes overalt i Byen og paa Landet.

Telefon 248.

S/S „TJALDUR“

Paa Grund af Forsinkelsen, foraarsaget af Isvanskelighederne, vil S/S „Tjaldur“'s næste Afgang fra København blive udskudt til den 19. April.

„Havhestur“ afgaar fra København den 5. April direkte til Færøerne (i „Tjaldur“'s Rute).

SKIPAFELAGIÐ
FØROYAR

Eirika.

(Ein heyst-søga).

IV.

Ein rákaldan mánamorgun um 20. október, áður enn alljóst var, geyðu hundarnir um alla bygðina. Og hann, ið ikki var komin á fotur, hevði nú at skunda sær, um hann skuldi sleppa við í leikin.

Leikurin, sum í morgun lá fyri, var ikki beinleiðis hvønn dags-starv. Fjallboð vóru gjord dagin fyri — klippingsfjallið.

Lættiskóðir menn við pik-stavi í hond, glettandi á túnarsteinunum, gingu skundsliga úteftir. Á fjall, á fjall, og hundarnir geyðu, hvor í sínum lagi aftaná teimum.

Sum menniskjan hevur sínar framfrá stóru dagar í árinum, so er fjalldagur tann, ið hundinum líkar best. Hundur er tí altíð kátur, tá ið haftini koma fram, tí tá veit hann, hvat ið verður. Fjallboð kann gera sjálvt hin mest latna og gamla hundin bæði kvikan og treystan. Fjall-

mennir vóru horvnir. Konufólk stákaðist við at hava alt í besta standi, til teir komu aftur. Tað var nú ikki bert at fara á fjall og fáa seyðin í rett, og til hús — tað skuldi jú eisini beinast fyri. Og her hovdu konufólkini sít stóra stríð.

Men ikki var bert hetta at takast, seta í stand og hava alt til reiðar. Eisini skuldi ansast eftir fjallmonnum, tá ið teir komu á rett bæði við fyrru og seinri gongu, ti teir vóru týrsir og trøngdu til ein góðan munn, tá ið teir komu. —

Brandur var í hesum valdra-mannaliði, ið farið var á fjall í morgun. At hann við góðum huga var við til henda rakstur í dag, var sjálvandi — og hann eirdi sær ikki heldur enn nakar annar av fjallmonnum. Tó skul tað her sigast, at tað ikki altíð er so lætt at koma í skjót-gongu aftur, helst um leiðin ber

beint niðan eftir, tá ið ein hevur hildið til á einum trøngum skipsdekk í 7 fylgandi mánaðir. Men Brandur hevði skjótt lagið aftur, og tað vóru ikki mangir, ið gingu hann av. Hann koyrdi hart á — hetta var klippingin. —

Um middagin dagadu fjallmennir undan við fyrru gongu. Og konufólk — eisini eldri menn — fór á rett við drekkla til teirra.

Katrin, ið nú var komin aftur fyri seg, hevði eisini orindi á rett, og fylgdi hon ti við Eirika, ið bar matkurvuna til Brand. Tá ið Eirika og Katrin vóru komnar leiðina fram, var alt longu komið í rett, og skundaði Eirika sær at finna Brand, ið hon visti var móður av einari slíkari gongd — aftaná at hava verið á skipið í meira enn 7 mánaðir. Hon hugdi uttan um seg, millum menninar í reitini, men hon kundi ikki siggja Brand. Hvar var hann? Hvussu ber hetta til? —

Brandur ikki komin á rett við tykkum? spurdi hon fjallmenninar. Teir smásmíkaðust, og so greiddi ein av teim eldri frá, at tá ið allir vóru samankomin, úti undir Hjóllum, og byrjaðir at reka heim, tá smeyg hin ljós-

móreyta geldarin, ið ætlað var til brúðleypid, burtur úr gongu. Teir vildu heita eftir henni, men Brandur segði kortane, tí hundbitan brúðleypseyð vildi hann ikki hava. Hann skuldi sjálvur taka hann, segði hann, og so fór hann frá teimum niðan eftir aftan á ærini.

Eirika stóð og pipraði, meðan hesin gamli greiddi frá skilnaðinum niðuri undir Hjóllum. Hon vendi sær síðani móti Katrini. Katrin sá við tað sama, at Eirika ætlaði okkurt — og so var. »Katrinn!« segði Eirika, »tú mást taka kurvina, eg leypi til hús eitt sindur, men tú skalt ikki biða mær, tí eg fari beina leið suðureftir, har teir siga Brand vera farnan. Eg veit, hvussu skikkað er har, og hvør veit . . .«

Eirika rann oman í bygðina, og tað var alt at gera, at hundur hevði fylgt henni, so skjót var hon. Fjallmennir hugdu eftir henni og eygleiddu hana, men skjótt var hon horvin.

Eirika kom til hús, tók lykilin til hjallin og fór so hágar at leita eftir einum sigtigi, ið lítast kundi á, um tað var neyðugt. Línurnar vóru so langar og hartil tungar, og leiðin var long

Hetta er Margarinan,

ið øll skilafólk krevja. Er nú at fáa í flest øllum bygðum. Eigur tí hvør keypmaður at halda hesa góðu vøru. Minst til, at tað eru tey keypandi ið bera skulu handlin.

Skrivið beinleiðis.

Sera góð og lagalig betalings-líkindir.

Generalforsamling.

Færøernes gensidige Forsikringsforening for Sejlfartøjer til Fiskeribrug afholder ordinær Generalforsamling Tirsdag den 30. April 1929 Kl. 12 Middag i Thorshavns Klub. Til Forhandling foreligger de i Lovene fastsatte Emner samt Forslag til Lovændring om Forhøjelse af Assuranceummerne, Premier for Grønløandsfiskeri, Forsikring af Sild og Voldgiftsreglerne.

Umiddelbart efter Generalforsamlingen afholder færøske Rederes Tøjforsikring Generalforsamling paa samme Sted.

BESTYRELSEN

Mælk og Smør

er billig nu.

Sødmælk	25 Øre pr. Liter.
Halvskummet Mælk	15 Øre pr. Liter.
Kærnemælk	15 Øre pr. Liter.
Piskefløde	2½ Kr. pr. Liter.
Kaffefløde	1 Kr. pr. Liter.
Smør	3½ Kr. pr. kg.

Alt er pasteuriseret.

A/S THORSHAVNS MÆLKEFORSYNING
OG MARGARINEFABRIK

AUKTION

Efter Aftale med Auktionsforvalteren afholdes der **Tirsdag den 19. ds. Kl. 2 Efterm.** paa Arbejdspladsen ved Havnekajen i Thorshavn efter Begæring af Ingeniørfirmaet Kampmann, Kjærulff og Saxild, København, offentlig Auktion over brugt Træmateriale — Brædder, Planker, Bomme og Sveler —, 1 stor Svingkran (saa god som ny), 1 Skur, 1 Baad m. m.

4 Ugers Kredit for undertegnede bekendte vederhæftige Købere.

Thorshavn, den 15. Marts 1929.

C. Christensen,
Sagfører.

og alt har ímóti, tí tók hon heldur fyra reip, ið undirligin vóru heita sama heystið. Tey áttu halda. Hon stákk høvðið og vinstra arm ígignum tey, blakaði hjallshurðina afturl, gloppaði útdyrnar og tók krókstavin, ið hevði pik, ið aldri sveik — og so fór hon til gongu. —

Nú legði hon doyðin á at koma fram sum skjótast, og hon fitaði seg niðan tungar brekkur eins skjótt og var tað framteftir sløttum vølli. — Nú var hon komin so langt niðan, at nú var at halda leiðina suðureftir — og skjótt var hon í Hjóllunum. Hon leit nú íkring seg, hugdi omaneftir, niðaneftir, suðureftir og heimteftir — men hon kundi ikki siggja tað, hon leit-aði eftir. Spurningurin var nú, um hon skuldi fara longur niðan, ella hon skuldi royna omaneftir. Tann, ið kvikur er í hugsan, er eisini kvikur í ráðum, og soleiðis var Eirika. Hon hevði í stundini greiði á, at var Brandur farin niðaneftir, so var hann vandaleysur, men var hann farin omaneftir, kundi væl hitt ringasta vera hent honum.

Hon tók tí leiðina omaneftir.